

[Steincke.]

dog under Hensyntagen til Forbryderens Formaal og Sindelag, men uden afgørende Hensyn til Handlingens ud fra Forbryderens Forhold rent tilfældige Følger. Forbrydelsen er i hvert Fald for mig lige modbydelig og lige grov, hvad enten den, det er gaaet ud over, er død af Dysenteri i en Fangelejr eller er sluppet fra sine Plage-aander ved Flugt eller takket være sin stærke Konstitution er kommet fra Ulykkerne og er hjemme igen uden særlig Overlast. Alt det skal i mine Øjne hverken gøre Forbrydelsen værre eller mindre graverende og har intet med Straf som Reaktion mod den forbryderiske Vilje at gøre. Indtil videre vil jeg derfor ønske Straffen for Stikkeri forhøjet, men se bort fra de tilfældige Følger af den enkelte Forbrydelse.

Dermed har jeg i alt væsentligt beskæftiget mig med de mere principielle Problemer, som har vakt Tvivl hos mig, men dermed er Tvivlsspørgsmaalene ingenlunde udtømt, og da jeg af Folketingsudvalgets Ændringsforslag ser, at man, hvad der naturligvis ogsaa er baade rigtigt og nødvendigt ved Lovgivervirksomhed, ligeledes har beskæftiget sig indgaaende med Detailler, endog rent formelle, skal jeg endnu nævne nogle Enkeltheder, hvor jeg enten staaer uforstaaende eller anser Formuleringen for uheldig.

Hvor findes Svaret paa det af det ærede Medlem af Folketinget Hr. Hjermand rejste Spørgsmaal — Sp. 199 — om Behandlingen af de Overtrædere af denne Lov, som i Forvejen maatte være sindssyge eller aandsvage, altsaa ikke Psykopater, for de omhandles i § 3? Skal vi eventuelt have de forskellige Mordere anbragt rundt omkring paa Ebberødgaard eller indlagt til maanedlange Observationer paa et Sindssygehospital, medens deres mindre aandsvage Fæller henrettes? Eller hvad skal der ske? Og hvorfor har man ikke taget Hensyn til det ærede Medlem af Folketinget Hr. Bøgholms Henstilling — Sp. 204 — om, at den, der har mistet den „almene Tillid“ efter § 6, og som f. Eks. ikke kan være Bestyrelsesmedlem i en eller anden Sammenslutning, heller ikke skal kunne staa som administrativ eller redaktionel Leder af Pressen? Jeg ser ikke, og jeg har ikke faaet nogen Besked om, hvorfor man ikke har imødekommet denne Henstilling, da det dog ogsaa efter min Mening er mere stødende at se en saadan Person som Bladudgiver eller eventuelt Chefredaktør end som Bestyrelsesmedlem i „Kattens Værn“.

Jeg har forskellige andre Detailindven-

dinge eller sproglige Indvendinger. Er det ikke for strengt, jfr. § 7, overhovedet at udelukke Forældelse endog af Retsfølger af enhver Overtrædelse af denne Lov? Vil man, naar der er gaaet 20 Aar, finde det nødvendigt eller blot rimeligt paa ny at grave op i Fortiden paa dette Omraade?

§ 10 er jo ændret i Folketinget, og jeg anser Ændringen for en Forbedring. Maa jeg derimod med Hensyn til § 13 og § 14 spørge den højtærede Justitsminister, hvilken Forskel der er tilsigtet ved i den ene Paragraf at bruge Udtrykkene: „Den, der er traadt i Forbindelse med Besættelsesmagten . . . for at formaa . . .“ o. s. v., men i den anden at sige: „den, der ved Henvendelse til tysk Myndighed . . . har søgt at opnaa . . .“. Hvis der ingen Forskel er, hvorfor anvender man saa ikke det samme Udtryk?

I § 15, 2den Linie, synes jeg, at Ordene „nationale eller“ burde udgaa, men det kan vi jo drøfte i Udvalget, og det samme gælder Spørgsmaalet om, hvilket faktisk juridisk eller lovteknisk anvendeligt Begreb der egentlig skjuler sig under Ordene „den danske Modstandsbevægelse eller dens Organer“.

I den Forbindelse vil jeg i øvrigt gerne bede den højtærede Justitsminister, naar han senere tager Ordet, oplyse, dels om hans Udtalelser i Folketinget, Sp. 216, om de anholdte og internerede, der sidder paa Modstandsbevægelsens Ansvar, indtil de afleveres til Statens Myndighed, stadig har praktisk Betydning, dels hvornaar denne interimistiske Tilstand ophører, og hvad der endnu mangler i Genoprettelsen paa dette Omraade af normale Tilstande under de sædvanlige offentlige Myndigheders Ansvar. Der foregaar nemlig efter forskellige Forlydender og Pressemeddelelser stadig Ting, som gør det naturligt, at vi faar virkelige Oplysninger om, hvem det er, der fungerer som Politi herhjemme adskillige Uger efter Kapitulationen og den nye Regerings Overtagelse af Magten.

I øvrigt fremgaar det altsaa af mine Udtalelser, at der fra mit Partis Side i det store og hele er Tilslutning til dette Forslags Principper og afgørende Bestemmelser. Jeg kan derfor, selv om vi paa forskellige Omraader maa drøfte enkelte Spørgsmaal nærmere i et Udvalg, tilsige den højtærede Justitsminister en baade velvillig og en efter Omstændighederne relativt hurtig Behandling af dette vigtige Lovforslag.

Ingeborg Hansen: Til Forslaget om Tillæg til Retsplejeloven vedrørende Be-